

מ"ת 45235/05/22 - מדינת ישראל נגד מנטלוט מניוב, אטינקוט טשומה (עציר) ע"י

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

מ"ת 45235-05-22 מדינת ישראל נ' מניוב(עציר) ואח'

לפני כבוד השופטת ענת יהב
המבקשת:
נגד

מדינת ישראל

המשיבים:

1. מנטלוט מניוב
2. אטינקוט טשומה (עציר) ע"י עו"ד איתי רוזין

החלטה

נגד המשיבים הוגש כתב אישום האוחז שני אישומים, המייחס להם עבירות של התפרצות למקום המשמש למגורי אדם בכוונה לבצע גניבה (2 עבירות), גניבה (2 עבירות), החזקת כלי פריצה ולמשיב 2 עבירה נוספת של הפרת הוראה חוקית (2 עבירות).

על פי **האישום הראשון**, ביום 10.5.22 המתלוננים בעלי הדירה ברחוב עין הקורא 14 בתל אביב עזבו את הדירה לעיסוקיהם ונעלו אותה. כאשר בשעה 09:50 לערך ועל אף שבעניינו של משיב 2 ניתנה הוראה של בית משפט שהמשיב ימצא בתנאים (בעטיו של הליך אחר המתנהל כנגדו), ותוכנה שיוכל להיות מחוץ למקום מעצר הבית למטרת עבודה בלבד ובליוי, הרי שהשניים התפרצו בצוואת חדא לדירה בדרך שאיננה ידועה למאשימה ובעודם בדירה נטלו רכוש השייך למתלוננים, הכולל 2 שרשראות ותליון זהב, זוג עגילים ו-2 טבעות.

המשיבים נעצרו במועד זה ובסביבות שעה 12:00, כאשר משיב 1 נוהג ברכב שהושכר על ידו ואילו משיב 2 ישב במושב לצדו, וברכב נמצא הרכוש.

בנסיבות הללו החזיקו המשיבים בצוואת חדא ברכב כלי פריצה לרכב הכוללים 2 מברגים, שאריות של רדידי אלומיניום ומשיב 2 אף החזיק ברשותו תותב של מפתח מחורץ.

על פי **האישום השני**, בתאריך 12.4.22, בשעה 05:45, יצאה המתלוננת שהינה בעלת דירה ברחוב חפר 23 בתל אביב את דירתה ונעלה אותה אחריה, כאשר באותו המועד ועובר לשעה 15:00 ועל אף אותה הוראה חוקית שניתנה בעניינו של משיב 2 הגיעו המשיבים בצוואת חדא באמצעות הרכב אל כתובת הדירה, התפרצו אליה בצוואת חדא בכך שעקרו את סורג החלון שלא היה נעול, הסיטו אותו ונכנסו אל הדירה.

בעודם בדירה נטלו ונשאו רכוש ששייך למתלוננת הכולל ₪ 4,500 במזומן, 2 שרשראות ו-2 טבעות זהב.

ביחד עם כתב האישום הוגשה בקשה למעצרים של השניים עד לתום ההליכים כנגדם, זאת נוכח אופיין של העבירות, העובדה שמדובר בעבירות המקימות עילת מעצר של מסוכנות לאור פוטנציאל ההתלקחות אשר מקים את עילת המסוכנות. לכל אלה יש להוסיף שלשניים הרשעות קודמות בעבירות רכוש, אלימות, סמים והפרת הוראה חוקית, ולמשיב 2 אף תלוי ועומד מאסר מותנה של 4 חודשים וכן תלוי ועומד כנגדו תיק אשר מתנהל בתביעות חוף בגין ריבוי עבירות רכוש, שעניינן התפרצות למקום מגורים וגניבה.

ביום 31.5.22 **טענה ההגנה** לחסר משמעותי בראיות לכאורה, כאשר לעניין **האישום הראשון** הדגישה, שלכל היותר ניתן לייחס למשיב 1 עבירה של החזקת רכוש החשוד כגנוב ואילו למשיב 2 ניתן לייחס אך ורק עבירה של הפרת הוראה חוקית אך לא ניתן לקשור אותו לעבירת הרכוש כלל ועיקר.

הטענה לגבי אישום זה סבה סביב העובדה שברכב בו נהג משיב 1 נתפס רכוש אשר שייך להתפרצות מאישום זה, אולם לא מדובר במלוא הרכוש אלא אך ורק חלקו, ומכיוון שחלפו כ-3 שעות ומחצה מאז האירוע שאירע, הרי שלטענת ההגנה חזקת התכיפות איננה מתקיימת, שאחרת לא ניתן להסביר מדוע לא נמצא כל הרכוש שנגנב ברכבו של משיב 1.

בעניין זה מפנה ההגנה לגרסת משיב 1, אשר ציין שקנה את אותו חלקי רכוש זמן קצר קודם לכן ממישהו שאינו מכיר, ולטעם ההגנה אין סיבה שלא לקבל גרסה זו.

לגבי משיב 2, הרי שהראיות אף חלשות יותר, שכן מדובר במי שהיה נוסע ברכבו ל משיב 1 ולא ניתן לייחס לו את החזקה התכופה שכן לא ניתן לראותו כמי שמחזיק או בעל שליטה באותם התכשיטים.

בעניין אישום זה, מוסיפה ההגנה ואומרת כי המתלונן שקרא לעזרת המשטרה הודיע, שראה את הפורץ יוצא מדירתו, ותוך כדי שהיה אתו בקשר עין רציף ורדף אחריו עד שעצר אותו ברחוב ומסרו לידי המשטרה שהגיעה, אלא שאותו אדם הוא אינו דומה בחזותו לשניים שנעצרו בסופו של דבר, ונראה שהמשטרה זנחה כיוון חקירה זה ושחררה את אותו עצור, שכן באמתחתה נתפסו שני המשיבים הללו.

ההגנה שבה והדגישה במהלך טיעונה האחרון שהמשטרה שמה לה אל מול עיניה לתפוס את השניים העצורים ועל כן גם כאשר היה קיים קו חקירה אחר, שונה, אשר מצביע על חשוד אחר, המשיכה בשלה והתמקדה בשני המשיבים.

לעניין **האישום השני**, מדובר באירוע שאירע כחודש ימים לפני מעצרים, כאשר ההגנה מסכימה לקיומן של ראיות לכאורה כנגד משיב 1 וזאת מן הסיבה שרכבו צולם על ידי אחד העדים, שאף זיהה את משיב 1 במסדר זיהוי, ועל כן בעניינו שלו הוא אינו טוען להעד ראיות, אולם לגבי משיב 2, אשר זוהה על ידי שכנה במסדר זיהוי מפנה לדברי משיב זה אשר טען לזיהום המסדר על ידי החוקרים, שכן העדה המזהה הוכנסה לתחנת המשטרה, מקום שם ישב משיב

2. ויכולה הייתה לראות את פניו עוד קודם, שבוצע לה מסדר הזיהוי.

בנוגע לכך מפנה ההגנה לבקשתה לקבל את תוכן של מצלמות שהיו צריכות לצלם את אותו מפגש קודם מסדר הזיהוי, אלא שבאורח פלא הסתבר, שהמצלמות הרלוונטיות בתחנת המשטרה אינן מצלמות ואינן פועלות מזה תקופה לא מבוטלת.

לפיכך, בעניינו של משיב 2 באישום זה טוען לחולשה משמעותית.

דין והכרעה:

לאחר שבחנתי את כלל הראיות בתיק החקירה, מצאתי כי **לגבי משיב 1** קיימות ראיות לכאורה טובות הן לאישום הראשון והן לאישום השני ברף הנדרש, **ולגבי משיב 2** קיימת חולשה מסוימת לעניין עבירת ההתפרצות באישום הראשון, אולם לגבי שאר העבירות והאישום השני קיימות ראיות לכאורה טובות ואפרט:

המשיבים נעצרו ביום 10.5.22 בשעה 12:00 (המועד בו נפרצה לכאורה הדירה ברחוב עין הקורא באישום הראשון). בעניין זה יש להפנות לדוחות הפעולה של השוטרים, אשר כולם מציינים שבעקבות הודעה שמסר רפ"ק חיימוב נפרשו ברחוב פנואל, שם נצפה הרכב שמשיב 1 נוהג עליו, אולם משמש את השניים לעבירות התפרצות ועליהם להמתין שם עד אשר יגיעו השניים למקום הרכב, ואכן בסביבות השעה 12:15 נצפו השניים מגיעים, נכנסו לרכב והרכב החל בתנועה.

די בסמוך התקבלה הנחיה לבצע חסימה, כאשר משיב 1 אשר ראה את ניידות המשטרה ניסה לנסוע אחורה אך נעצר באופן מידי על ידי מספר שוטרים, שירדו ורצו לעברו, כשהם קוראים קריאות 'משטרה' ו'עצור' (ראה דוחות פעולה של השוטר **אייל כהן** - מסמך י"ג, **בריהון גביו** - מסמך י"ד ורפ"ק חיימוב).

השוטר **איגור ריאבובי** אשר הגיע לזירה, על מנת לתת סיוע (דוח פעולה ט"ו), מצא את משיב 2 כשהוא ישוב ברכב במושב הנוסע בסמוך למושב הנהג לבדו (הנהג, משיב 1, לא היה בתוך הרכב) וכאשר משיב 2 הוקם על ידו, התגלה שהיה ישוב על תכשיטים, כך גם מתחת לכיסא עליו ישב, נתפסה שקית צהובה, שבדיעבד על פי עדותו של משיב 1, הכילה את התכשיטים שנגנבו מן הפריצה במועד זה, כשעה וחצי קודם לכן.

על פי דוח זכ"ד, שסומן י"ח, בחיפוש שנעשה על גופו של משיב 2 באותו המעמד, נתפס מפתח שנראה **כמפתח מותאם לפריצה לבתים** ואכן על פי חוות דעת מז"פ (סומן ס"ד), אושר שמפתח זה מותאם לפתיחת דלתות מסוג מסוים ויכול להוות כלי פריצה.

על פי עדותה של הגב' **טשומה פרהיווט- בעלת הדירה**, שנפרצה לכאורה ופרטיה מצויים באישום הראשון, מיום 12.5.22, הרי שיצאה היא ובעלה מן הבית, בסביבות השעה 09:50, כאשר נעלה את הדירה ובעת שחזר בעלה בסביבות השעה 12:00 והיא מאוחר יותר, ראתה שפרצו לביתם. הבית היה 'מבולגן' ותכשיטים שתוארו על ידה, נגנבו.

במעמד זה, המתלוננת מסרה למשטרה תמונות בהן היא נראית עונדת את התכשיטים ואף תמונות של התכשיטים בנפרד, וזיהתה במסדר זיהוי, חלק מן התכשיטים שנתפסו ברכב בו היו השניים, כתכשיטים ששייכים לה (עדות מסומנת 4).

גם **הבעלים של הדירה- מר קאסה ברקת**, בעדותו (מסומנת 2), מיום 10.5.22, מסר שהוא ובת זוגו יצאו מן הדירה, כאשר בת זוגו נעלה את הדלת ובעת שחזר בשעה 12:00 ראה בחור יורד במדרגות מהקומה שם מתגורר, וכשעלה לדירה הבחין שהדלת פתוחה, אז חזר על עקבותיו ורדף אחר הבחור שראה, עד אשר תפס אותו (פסקה 2). גם בעדות זו המתלונן מתאר את הרכוש שנגנב (שורה 4).

נכון הוא, שהמתלונן אשר ראה אדם יורד מהקומה שלו למטה, הניח שהוא זה שפרץ לדירתו ותפס אותו, אולם למעט עובדה זו אין כל נסיבה או ראיה נוספת שיכולה לקשור את המשיב לאותה התפרצות, דהיינו למעט נוכחות בבניין.

כאן יש להפנות לדוח הפעולה והמזכר הנוסף של השוטר **נסראלדין נסיב**, אשר הגיע למקום בעקבות שיחת המודיע - המתלונן, תפס את החשוד ובחן את כליו ומצא להדגיש שלא ראה על גופו רכוש גנוב, אך גם לא ראה העברת רכוש או כל דבר אחר מעל גופו של החשוד לאדם אחר (דוח פעולה - מסומן ב' ומזכר מבהיר - מסומן ט').

בעניין זה אומר, שטענת ההגנה - שהמשטרה שחררה את החשוד שנתפס על ידי המתלונן, ללא חקירה וללא מעצר, היא איננה נכונה כלל וכלל, והיא כשלעצמה מוכיחה שהמשטרה בחנה גם כיוון חקירה זה ולא וויתרה עליו, זאת על ידי הפנייה להליך מעצר שהתנהל בעניינו של החשוד הראשון, שנתפס על ידי המתלונן - **מ"י 20955-05-22**, שם הובא העצור **דימיטרי דנילקביץ'** לבית המשפט ושוחרר ממש ביום זה על ידי בית המשפט, נוכח קשיים בראיות והעובדה שלא נצפה בתוך הדירה, או כשהוא יוצא ממנה, אלא אך ורק כשהוא נוכח בסמוך לדירה שנפרצה ועליו לא נתפס דבר אשר קושר אותו לדירה שנפרצה.

חקירת המשיבים לעניין אישום זה מעלה, כי השניים **מילאו פיהם מים בשתי חקירות**, באופן גורף, אלא שרק ביום **17.5.22** מצאו למסור גרסה מפורטת, ממנה עולה שמשיב 2 הגיע לקנות בגדים מסורתיים, לאחר שניסה לתאם עם משיב 1, אולם משנראה לו שמשיב 1 לא ממש רוצה להסיע אותו, נסע באוטובוס ובדרך לא דרך נפגשו בתל אביב, ברחוב שאת שמו הם אינם יודעים למסור ואופן הקביעה ביניהם והמפגש, אף הוא איננו ברור דיו, שכן אין במועד הרלוונטי שיחות טלפון בין השניים, ועדיין באורח פלא מצאו דרך להיפגש ולאחר זמן מועט נעצרו על ידי השוטרים.

לעניין הימצאות התכשיטים, ציין משיב 1, שבשקית שהייתה ברכב היו גם התכשיטים וגם המפתח המותאם (שנתפס על גופו של משיב 2), כאשר השקית הזאת ניתנה לו במתנה על ידי נרקומן והוא ביקש ממשיב 2 להניח אותה לידו והוא

איננו יודע איך המפתח מצא את דרכו לכיס של משיב 2.

כשנשאל משיב 1 מדוע לא מסר את הגרסה במהלך שתי הודעות קודמות, אלא אך ורק בחלוף זמן ניכר, ציין ששינה ייצוג והסנגור הנוכחי אמר לו לומר את הדברים, אלא שבידוע הוא שהייצוג לא הוחלף ואותו סנגור שהיה מראשית הדרך הוא אותו הסנגור לאורך כל ההליך, גם בטיעונים לפני.

כבר כאן אומר, שעל אף שהגרסאות המאוחרות של השניים מלאים בפרטים הרי שיש קושי לראות כיצד הם נשזרים האת בשנייה והגיוון בשלב הזה, לכל הפחות לא ברור ובעיקר בנקודות החשובות, כגון מדוע ירצה נרקומן למסור למשיב 1 שקית שמכילה תכשיטים ומדוע זה נטלה מידיו. וכן הימצאות המפתח המותאם על גופו של משיב 2.

עוד יש להפנות למסמכים נוספים בתיק, מהם עולה שאת רכב המאזדה, אשר בה נצפו השניים נוסעים (ולא פעם אחת), שכר משיב 1 עד לסוף שנת 2022, ומכיוון שהתכשיטים נתפסו ברכב שלכאורה נמצא בחזקתו, הרי שחזקת התכיפות מתקיימת באופן משמעותי לגבי משיב זה וקושרת אותו קשר אמיץ לאירוע ההתפרצות, שאירע בסביבות השעה 09:50, וזאת על אף שברכב נתפסו רק חלק מן התכשיטים ולא כולם. לכך יש אף להוסיף שקיימת ראייה בדמות איכנו של הטלפון הנייד של משיב 1, בסביבות השעה 09:50, ברחוב לבנדה 17, שמצוי בסמוך מאוד לרחוב עין הקורא, שם נפרצה הדירה.

לגבי משיב 2 ומאותה סיבה קיים כרסום בנוגע ליכולת לקשור אותו קשר ישיר לעבירת ההתפרצות, שכן ייתכן שהמשיב נכנס לרכב בשלב מאוחר יותר, ועדיין העובדה שנתפס ברכב, שם נמצאו התכשיטים הגנובים, על גופו מפתח פורצים מותאם, הרי שהעבירות של הפרת הוראה חוקית, החזקת נכס החשוד שהושג בפשע והחזקת כלי פריצה, כל אלו מתקיימים ברף הראיות הלכאורי הנדרש.

חזקת התכיפות

נדונה כבר בע"פ 15/78 משה ביבס נ' מדינת ישראל, שם בואר ש"הכלל בדבר החזקה התכופה אינו אל חזקה עובדתית, שאומצה בדיני הראיות החלים אצלנו, תוך שאיבה מן ההיגיון ומניסיון החיים, המצביעים על סיבתיות לכאורית, הנלמדת ממערכת עובדות נתונה. מכלול הנסיבות לסוגיהן יוצר מסקנה הגיונית לכאורה, אשר הנאשם רשאי ויכולה להפריך או לגרוע מסבירותה, ואילו העדר הסבר סביר מפיו, כיצד הגיע הרכוש הגנוב לידי, עשוי לחזק את הראיות שבידי התביעה הכללית... אופי הרכוש והנסיבות שבהן עבר מיד ליד הם בעלי משמעות רבה בבוא בית המשפט לשקלל את המרכיבים ולהסיק מסקנות מסתברות."

כן ראה בע"פ 805/85 עבדול חכים בן פארם גיבאלי נ' מדינת ישראל שם נאמר בעניין אותה חזקה "חזקה תכופה זו אם אין לה הסבר סביר שיסתור את המסקנה כי יד להם במעשה הגנבה, די בה כדי להביא לכלל הרשעתם במעשה בגניבה עצמו."

ולענייננו - **טענת ההגנה** שבהינתן שנמצא רק חלקי רכוש, אזי החזקה 'נשברת', אין לה על מה שתמוך ודי בחלקי רכוש כדי לבסס אחר החזקה הזו, כאשראפנה לעמ"ת 47198-08-11 **אוסאמה עוסמאן, נ' מדינת ישראל**, שם דובר בפריצה לרכב וגניבה של מספר מכשירי טלפון נייד וכרטיסי חיוב, אולם בחזקת העורר נמצא רק אחד ממכשירי הטלפון.

שם, בדומה לכאן, טענו ב"כ העורר לשבירת החזקה על בסיס מסירת גרסה של העורר כנימוק למקור הטלפון הגנוב שנמצא בידי העורר זמן קצר לאחר הפריצה. לשיטתם, די בכך שנמסרה גרסה מפורטת כיצד הגיעה הטלפון לידי של העורר על מנת להדוף מעליו את החזקה שבדין. בנוסף, הפנה למחדלי חקירה... וכן הפנה להימנעות המשטרה מבדיקת שימוש אפשרי בכרטיסי החיוב שנגנבו.

בית המשפט דחה את הערר בקובעו: "**בנסיבות המקרה, הראיות הקיימות בתיק, יש בהן די והותר על מנת להקים סיכוי כאמור. כפי שצוין, אין חולק כי אחד הטלפונים שנגנבו במהלך הפריצה הוחזקו בידי העורר זמן קצר לאחר הפריצה... לדעתי, מסירת גרסה כללית לפיה הגיע הרכוש הגנוב מידי אדם עלום שאת שמו ופרטיו מסרב העורר למסור למשטרה, אין בה די על מנת להדוף מעליו את חזקת התכיפות. אין די בגרסה כללית ועמומה, לפיה מסר מאן דהו את הטלפון לידי של העורר. בנסיבות, פועלת החזקה לרעתו ומהווה תשתית ראייתית לכאורית להוכחת האשמה... מעבר לכך... קיימות ראיות נוספות המחזקות מסקנה זו... העדר הסבר מה עשה בזמן הפריצה"**

"חזקה זו מקימה את האפשרות להרשעתו של העורר בייחוד לנוכח קיומם של חיזוקים נוספים שעלו מחומר החקירה".

עוד בעניין טענה זו יש להפנות לבש"פ 5542/90 **בוחבוט מרדכי נ' מדינת ישראל**, שם דחה בית המשפט את הערר תוך שציין באופן ברור: "**דא עקא כי לגבי האישום הראשון ישנן ראיות כי העורר החזיק בחלק מהרכוש שנגנב באותה התפרצות, וזאת סמוך לאחר ביצועה, בכך נכנסת חזקה למסגרת "חזקה תכופה".**

גם כאן, לא מדובר בגרסה סדורה, מפורטת והיא כללית עד למאוד, כאשר החזקה התכופה נותרה על מכונה.

לעניין **האישום השני**, ביום 12.4.22 מתקבלת הודעה המדווחת על התפרצות ברח' חפר בתל אביב, כאשר אותו מודיע, **מר ניסים נדיב**, ציין שראה אדם קופץ מחלון דירה ואחריו יצא אדם נוסף. המודיע אף הוסיף ומסר, שצילם את השניים ואת הרכב אליו נכנסו ונסעו, מספר הרכב 9489454 (מספר הרכב אשר בו נתפסו המשיבים באישום 1). אותו מודיע מסביר, שביום האירוע ישב במרפסת ביתו וראה שני אנשים כהי עור יוצאים מהחלון של הדירה, ולאחר ששאל אותו מה מעשיהם, ענו לו שהם עושים שיפוצים ומכיוון שחשד בהם, הביא את הטלפון הנייד שלו וצילם אותם (מזכר כ"ד). בעניין זה יש אף להפנות לתמלול שיחת 100 (מסומן כ"ב).

השוטרת **קים חן**, אשר הגיעה למקום בעקבות אותו דיווח, מציינת, ששוחחה עם המודיע ואף ראתה את הבית הנפרץ דרך החלון, כאשר הבית הפוך (דוח פעולה מסומן ב'). לפי דוח מסכם חקירת מז"פ, שנמצא בתיק (מסומנת י"ח), הרי

שאופן ביצוע ההתפרצות לדירה נעשתה על ידי "עקירת סורג חלון הסלון והסטת חלון שלא היה נעול, כניסה דרך החלון, חיטוט וגניבת כסף ותכשיטים, יציאה מאותו חלון".

על פי הודעות של הגב' **לגסה שוויט**, בעלת הדירה המתלוננת, באותו היום בשעה 21:00, תיארה שביתה נפרץ דרך החלון וכן מסרה תיאור של הרכוש שנגנב (שורה 2 וכן שורות 9-10). בהודעה מיום 16.5.22, מוסרת שיצאה במועד זה מביתה בסביבות השעה 06:00 ונעלה את הבית ואף סגרה את החצר, כאשר כל הסורגים של הבית היו תקינים ושלמים.

הודעה נוספת של המודיע ביום 11.5.22, חזרה על כך שראה שניים יוצאים דרך החלון, לאחר שהזיזו את הסורג "זה **עם החולצה הלבנה יצא ראשון, השני יצא מיד אחריו, לבש בגדים שחורים**" (שורות 12-15, וציין שיכול לזהות את הבחור עם הבגדים השחורים, הוא היה מאוד כהה, היה עם משקפיים, אולם לגבי האחר הוא איננו בטוח אם יוכל לזהות כי היה עם כובע (שורות 18-23), ואכן במסדר הזיהוי שנערך לו (מסומן כ"ז, מיום 12.5.22), זיהה את משיב 1 כמי שנמצא בתמונה 3 ואף מצא לומר שהוא בטוח בזיהוי שלו, "ב-95 אחוז, יצא מהסורג אחרי הבחור השני שלא ראיתי אותו בפנים, יש לי גם תמונה שלו שצילמתי".

בתיק עדות נוספת של שכנה שהייתה במקום, **גברמדהן לטקידן**, אשר מציינת שבסביבות השעה 15:00 יצאה מביתה (המתינה לבת שלה שהייתה אמורה להגיע), וראתה שני בחורים אתיופים ברחוב, הסתכלה עליהם כי לא הכירה אותם וחשבה שהם חדשים, כאשר היו למטה איזה 5-10 דקות ושמה לב לאחד אשר לבש חולצה בצבע לבן, כאשר ציינה שתוכל לזהות אותו. ואכן במסדר זיהוי שבוצע לה (מסומן ל'), זיהתה את משיב 2 בתמונה מספר 8 והבהירה בעדות לאחר המסדר ש"ראיתי לו את הפנים טוב טוב (שורה 3), לא הייתה לו מסכה", כאשר המשיכה ונתנה תיאור של הבגדים אותם לבש.

לגבי טענת ההגנה, שמסדר הזיהוי בעניינו של משיב 2 זוהם, הרי למעט אותה הטענה שנטענה, גם על ידו וגם על ידי משיב 2, אין כל ראיה נוספת בתיק והעדה המזהה אף נשאלה באופן ברור בסיום מסדר הזיהוי: "האם ראית אחד מהחשודים פה בתחנה?" והיא ענתה באופן חד משמעי "לא ראיתי. היום הגעתי פעם ראשונה".

מכל האמור, הרי שראיות לכאורה ברף הנדרש ואף טובות הימנו קיימות עבור שני המשיבים גם יחד וטענת ההגנה לעניין אותו זיהום צריכה להתברר במהלך התיק העיקרי.

נוכח כל האמור, הרי שלמעט משיב 2, שלגביו קבעתי כי קיימת חולשה לעניין קשירתו לעבירת ההתפרצות באישום הראשון, הרי שלשאר העבירות, ובעניינו של משיב 1 קיימות ראיות לכאורה באופן מספק לגבי שני המשיבים גם יחד.

לאחר שקבעתי את שקבעתי לעיל, אזי עילת מעצר של מסוכנות מתקיימת נוכח פוטנציאל ההתלקחות, ובעניינו של משיב 2 אף קיימת עילת מעצר נוספת, שנלמדת מ-2 עבירות לכאוריות אותן ביצע, שהן הפרת הוראה חוקית, תוך כדי שהיה מעורב באירועים פליליים נוספים לכאוריים.

עיון **בעבר הפלילי** של המשיבים מעלה, **שלמשיב 1** - 4 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2022, בעבירות של סמים, איומים, הפרעה לשוטר, פריצה לרכב בכוונה לגנוב, גניבה וריבוי עבירות של הפרת הוראה חוקית. **ולמשיב 2** - 4 הרשעות קודמות, האחרונה משנת 2020, בעבירות דומות, כאשר ריצה 13 חודשים מאחורי סורג ובריא ולחובתו 2 מאסרים מותנים של 8 חודשים ו-4 חודשים. עוד למשיב 2 רישומים מבית משפט לנוער, בגין ריבוי עבירות רכוש, סמים ואלימות חמורה.

למשיב זה - 2, אף תלוי ועומד הליך פלילי המתנהל בבית משפט השלום בחיפה, גם שם בגין ריבוי עבירות רכוש ובעטיה של החלטת שחרור שם, מיוחסות לו 2 עבירות של הפרת הוראה חוקית בהליך זה.

מכל האמור, מצאתי שעילת מעצר של מסוכנות לרכוש הציבור מתקיימת בעניינם של השניים ובעצמות גבוהה.

ניתנה היום, ט' סיוון תשפ"ב, 08 יוני 2022, בהעדר הצדדים.